

Vocea Martirilor

SERVIND FAMILIILE PERSECUTATE, DIN 1967

TE VEI RUGA PENTRU EA?

RENUNȚAREA LA VOODOO

TRANSFORMARE DE ANUL NOU LUNAR

**CĂUTAREA COSTISITOARE A UNUI SAVANT
ISLAMIC**

**VOCEA
MARTIRILOR
ROMÂNIA**

*„Vă îndemn, fraților, prin Domnul nostru Isus
Hristos și prin dragostea Duhului, să luptați
împreună cu mine în rugăciunile voastre către
Dumnezeu pentru mine.”
—Romani 15:30*

- Încurajarea și îmbărbătarea creștinilor pentru împlinirea misiunii de a duce Evanghelia până la capătul Pământului, în zone ale lumii unde creștinii sunt persecutați.
- Oferirea ajutorului practic și spiritual familiilor creștinilor martirizați.
- Echiparea și susținerea creștinilor persecutați în a iubi și a întoarce la Hristos oamenii care se opun Evangheliei.
- Ajutarea credincioșilor persecutați să își refacă viața, pentru a putea fi mărturie în țările în care au fost victimele opresiunii.
- Consolidarea relațiilor dintre oamenii lui Hristos și informarea lumii creștine cu privire la frații noștri persecutați, încurajând astfel creștinii în păstrarea angajamentului făcut lui Hristos și în implicarea răspândirii Adevărului.

Ne rugăm *împreună* cu credincioșii persecutați

Rugăciunea este cooperarea cu Duhul Sfânt, care, prin harul lui Dumnezeu, locuiește în inima fiecăruia care este cu adevărat în Hristos Isus, Domnul nostru. Deoarece fiecare dintre noi este locuit de Duhul Sfânt, suntem în uniune atât cu Hristos, cât și cu ceilalți membri ai trupului Său. În prezent, suntem uniți cu membrii familiei noastre creștine persecutate din întreaga lume, deoarece avem în comun cu ei un singur Tată al familiei veșnice din ceruri, un singur Cap al trupului, Isus Hristos, și un singur Duh care locuiește în noi.

În slujirea mea în cadrul Vocea Martirilor, am fost martoră de nenumărate ori la un miracol care nu încetează să mă uimească. Prin mărturiile primite, prin întâlnirile cu credincioși persecutați și prin legătura pe care o avem cu frați și surori din contexte foarte diferite de ale noastre, am descoperit același adevăr: dincolo de cultură, limbă sau distanță, ne recunoaștem imediat ca fiind una în Hristos. Chiar dacă viețile noastre se desfășoară în lumi atât de diferite, același Duh Sfânt dă mărturie în inimile noastre că aparținem aceleiași familii.

Vreau să vă încurajez să folosiți această revistă și fiecare număr pe care îl primiți trimestrial de la Vocea Martirilor pentru a ajunge la o înțelegere și o experiență mai profundă a acestei unități supranaturale. Cel mai important miracol pe care îl putem experimenta este regenerarea noastră, prin care devenim veșnic vii în Hristos după ce am fost veșnic morți în păcat. Acest miracol, cel mai puternic dintre toate, nu numai că ne dă îndreptățirea (neprihănirea lui Hristos), ci și adopția. În Hristos, suntem făcuți copii veșnici ai lui Dumnezeu, iar în momentul în care am devenit fii și fiice veșnice ale Lui, am câștigat milioane de frați și surori veșnice – din fiecare limbă, trib și națiune și din toate timpurile. Ei nu devin familia noastră; ei sunt familia noastră. O singură familie pentru Dumnezeu, prin Hristos, în Duhul.

În rugăciune, experimentăm această unitate a Duhului Sfânt în moduri speciale. Vă încurajez să vă rugați pentru creștinii persecutați chiar acum, mai întâi personal, iar apoi împreună cu prietenii, familia și biserica voastră. Când faceți acest lucru, nu îi priviți ca pe o problemă de rezolvat sau ca pe o nevoie de împlinit, ci ca pe membri prețioși ai familiei voastre. Nu vă rugați pentru ei ca pentru niște statistici sau grupuri îndepărtate, ci gândiți-vă la fiecare chip, la fiecare viață. Când vă rugați pentru ei, vă rugați împreună cu ei, pentru că suntem uniți în același trup și prin același Duh. Iar când ne rugăm împreună, suntem modelați după chipul lui Hristos, Domnul nostru, spre slava lui Dumnezeu Atotputernic, Tatăl nostru.

D.E. Vocea Martirilor,
Andreea Muresan

Vocea Martirilor (VM/VOM) este o organizație misionară non profit, interdenominațională, care slujește creștinii persecutați din jurul lumii. Fondată în 1967 de Richard și Sabina Wurmbbrand, Vocea Martirilor își dedică lucrarea pentru a inspira credincioșii să își aprofundeze credința și angajamentul față de Cristos și de a îndeplini marea trimitere- indiferent de costuri.

NU MĂ VOI ÎNTOARCE NICIODATĂ la Voodoo

Soțul Winnei Agbedeh, Osawaru, i-a spus că renunță la voodoo pentru a-L urma pe Hristos, dar presiunea unui lider voodoo local l-a determinat să se întoarcă la practicile vechi. Pentru Winna, însă, nu mai era cale de întoarcere; ea era dedicată lui Hristos, în ciuda deciziei soțului ei.

Practicile voodoo fuseseră întotdeauna un mod de viață pentru Winna. Crescuse într-o comunitate în care ritualurile erau considerate necesare pentru a avea succes. Osawaru se întâlnea adesea noaptea târziu cu alți practicanți pentru ritualuri care implicau sacrificii de animale, în speranța de a liniști spiritele.

Când câțiva creștini din zonă i-au vorbit Winnei despre Hristos, ea a fost atrasă de Evanghelie, dar îi era teamă să-i spună soțului ei. Într-o zi însă, Osawaru a venit acasă și a spus: „Am auzit despre această Vestă Bună. Se spune că există un om numit Isus, care este bun. Haide să începem să învățăm despre El și să vedem ce ne poate oferi.”

Cei doi au început să meargă la biserică, unde au auzit că umblarea cu Hristos le poate transforma viața. Mesajele au atins profund inima Winnei. Amândoi au primit Evanghelia și au continuat să crească în credință. Dar, la fel de brusc cum își arătase interesul pentru Hristos, Osawaru i-a spus într-o zi că renunță la creștinism și tot ce înseamnă acesta.

O femeie practicantă de voodoo îl avertizase că învățătura creștină nu era bună pentru el și că, dacă va continua să-L urmeze pe Hristos, viața lui nu va fi binecuvântată. Ea i-a spus că trebuie să înceapă imediat să se închine spiritului șarpelui.

Vestea a șocat-o pe Winna. „Dumnezeul pe care Îl slujim este atât de bun”, i-a spus ea. „Ne bucurăm de El. Acum vrei să-L părăsești?” Dar Osawaru era hotărât. I-a spus că va practica voodoo indiferent de alegerea ei și a avertizat-o că, dacă va continua să meargă la biserică și să-L urmeze pe Hristos, nu va mai avea loc în viața lui. „Problemele au început în acea zi”, își amintește Winna.

În aceeași zi, Osawaru a instalat în casă un idol al șarpelui și a ridicat un steag alb în fața locuinței, ca semn că se închina spiritului șarpelui. În voodoo, culorile sunt asociate cu diferite spirite, iar el spera astfel să primească bogăție și noroc.

Curând, a început să refuze mâncarea pregătită de Winna. I-a cerut să nu mai gătească cu ulei roșu, deoarece unii practicanți asociază această culoare cu spiritele războinice.

Deși Winna a încercat să mențină pacea pentru binele celor trei copii ai lor, situația s-a agravat. După o întâlnire cu alți adepți voodoo, Osawaru i-a spus că prezența ei în casă slăbește puterea spiritului șarpelui și că trebuie să plece. „Dacă ai nevoie de ceva”, i-a spus el, „du-te la Dumnezeu pe care Îl urmezi și cere-I ajutorul.”

Winna și copiii au fost nevoiți să plece și au căutat un loc unde să locuiască. A închiriat o mică colibă, dar proprietarul, și el practicant voodoo, a aflat că devenise creștină. Într-o noapte, a venit și a distrus acoperișul și un perete al colibeii, spunându-i că ar trebui să-L urmeze pe soțul ei și să se întoarcă la vechile practici, ca o familie.

„Ceea ce îmi dă speranță este să-mi amintesc că... dacă îl urmezi pe Dumnezeu, nu vei fi dat de rușine.”

În cele din urmă, Winna a cerut ajutorul fratelui ei mai mic. Dar și el a batjocorit credința ei. „Ce ți-a dat Hristos?”, a întrebat el.

„Dumnezeul meu este încă aici”, a răspuns Winna. „El va continua să-mi poarte de grijă.” Apoi a început să cânte: „Dumnezeule, ai avut grijă de alții; nu poți să ai grijă și de mine?”

A doua zi, fratele ei a venit cu o macetă și i-a cerut să plece. Temându-se pentru viața lor, Winna și copiii au plecat. „Am început să plâng”, spune ea. „I-am spus lui Isus: «Din cauza Ta sufăr. Toată lumea râde de mine. Te rog, ajută-mă.»”

O femeie creștină din sat le-a oferit adăpost într-o mică clădire fără ușă. Winna a improvisat o intrare din cârpe și frânghii. Fără venituri, însă, nu avea cum să cumpere mâncare.

Copiii au mers la tatăl lor să ceară ajutor, dar acesta i-a respins direct. Mai târziu, i-a alungat și în mod public, spunându-i Winnei să nu-l mai caute niciodată.

Adepții voodoo o acuzau că și-a atras singură necazurile. Chiar și părinții ei au refuzat să o ajute.

În mod neașteptat, Osawaru a murit. La înmormântare, familia lui i-a cerut să se întoarcă la voodoo dacă vrea sprijinul lor. Winna a refuzat.

Viața a rămas dificilă. Nu mai putea plăti taxele școlare și nu avea bani pentru tratament când unul dintre copii s-a îmbolnăvit grav. „Nu mai era nicio speranță”, spune ea. „Am chemat pastorul și ne-am rugat. Prin harul lui Dumnezeu, copilul meu a supraviețuit.”

Astăzi, Winna și copiii ei nu doar supraviețuiesc. Toți trei îl urmează pe Hristos. Cu ajutorul altor credincioși, taxele școlare au fost plătite, iar cel mai mare copil a devenit frizer calificat. Winna a început o mică afacere cu vânzarea de legume.

Winna a învățat că Dumnezeu care a purtat de grijă altora de-a lungul timpului poartă de grijă și ei.

„Ceea ce îmi dă speranță”, spune ea, „este că Dumnezeu pe care îl slujim nu te va face de rușine dacă îl urmezi.”

Cea mai mare dorință a ei este ca oamenii din comunitate să vadă ce a făcut Dumnezeu în viața ei și să-și pună credința în Hristos.

„Atunci oamenii vor spune: «Dumnezeul pe care îl slujești ți-a schimbat viața. Vreau să-L slujesc și eu.»”

CUM TE POȚI RUGA

10 ianuarie este o sărbătoare națională în Benin, numită Ziua Voodoo, în care adepții voodoo se adună pentru a practica și promova religia lor. Patrice Talon, președintele țării și, de asemenea, adept al voodoo, promovează evenimentul ca o atracție turistică internațională; în 2025, peste 435.000 de oameni s-au adunat la un loc din afara capitalei pentru ritualuri voodoo în masă. Rugați-vă ca ei să vadă adevărul creștinismului și să-și pună credința în Isus Hristos, așa cum a făcut Winna.

Liderii voodoo exercită o influență considerabilă în Benin. Mulți beninezi caută binecuvântarea lor și se tem de blestemele pe care le pot rosti.

AN NOU SCOP NOU

O petrecere de sărbători l-a scos pe un dezertor nord-coreean din singurătate și l-a condus către Evanghelie

Prima lecție a lui Ga-in despre creștini a avut loc în timpul unei excursii școlare la un muzeu din orașul ei din Coreea de Nord, pe când era adolescentă. Muzeul includea o expoziție care avertiza asupra pericolelor misionarilor creștini (asemănătoare cu cea ilustrată în imagine), prezentată printr-o poveste șocantă despre un creștin care ar fi mutilat fața unui băiat cu acid pentru că furase un măr.

Când i-a povestit unchiului ei despre expoziție, acesta a demontat în liniște minciuna. „Oamenii care cred în Isus nu fac rău nimănui”, i-a spus el. „Este doar o imagine.” Dar a avertizat-o să nu spună nimănui că expoziția era doar propagandă.

Ga-in a început să simtă că sistemul în care trăia nu era unul bun, deoarece observa și alte situații în care propaganda statului nu se potrivea cu realitatea din jurul ei. Totuși, a făcut ceea ce o învățase unchiul ei și a continuat să urmeze ceea ce i se spunea.

„Orice îți spune Partidul Muncitorilor din Coreea să faci, trebuie să faci”, a spus ea. „Dacă familia Kim spune să te ridici, te ridici. Dacă spune să te așezi, te așezi. Trebuie să-i urmezi întru totul.”

Loialitatea lui Ga-in față de partid i-a adus în cele din urmă o carieră și statut social, dar i-a arătat și dovezi tot mai clare ale necinstei și brutalității regimului. În timpul unei călătorii de

serviciu în apropierea graniței nordice, Ga-in a auzit zvonuri despre misionari creștini care treceau clandestin granița pentru a împărtăși Evanghelia și pentru a oferi ajutor celor nevoiași.

Autoritățile au adoptat o poziție extrem de dură împotriva acestei „invazii creștine”, considerată un atac direct asupra ideologiei Juche — cultul personalității din Coreea de Nord, care imită unele principii religioase, dar direcționează închinarea și loialitatea către dinastia conducătoare Kim.

„Guvernul nord-coreean a început să interogheze și să închidă pe oricine avusese contact cu misionari sud-coreeni sau cu biserici coreene din China, sau care primise o Biblie ori alte materiale creștine”, își amintește ea.

Fără să fi întâlnit vreodată un creștin, Ga-in știa că a fi creștin — sau chiar a avea contact cu creștini — era extrem de periculos.

Statutul ei ridicat i-a adus un apartament spațios și confortabil, precum și o educație bună pentru copiii ei. Dar nimic nu o putea proteja atunci când regimul avea nevoie de un țap ispășitor.

După moartea soțului ei, Ga-in a observat și mai clar diferența dintre propaganda oficială și realitatea dură a vieții de zi cu zi. Într-o zi, oficialii au chemat-o pentru o misiune specială de imagine: trebuia să convingă un străin bogat, de origine coreeană, să sprijine regimul.

Într-o casă-model atent aranjată, plină cu bunuri de lux și mâncare din abundență, Ga-in trebuia să laude bunătatea și înțelepciunea Marelui Lider Kim Il Sung. Când nu a reușit să arate suficient entuziasm pentru a-l convinge

„Cu trei zile înainte de orice sărbătoare importantă, deja încep să mă simt apăsată. Îmbătrânesc și sunt mamă, așa că mă gândesc mereu la copiii mei.”

pe vizitator, a fost pedepsită: mai întâi a pierdut apartamentul, apoi locul de muncă și, în cele din urmă, a fost trimisă într-o închisoare politică.

Pentru „reeducare”, Ga-in a fost supusă zilnic la tortură. Uneori era obligată să stea afară în frigul pătrunzător sau era stropită cu apă înghețată. Alteori, ea și ceilalți deținuți erau forțați să rămână ore întregi în poziții dureroase.

După ce a fost eliberată, și-a asigurat, pe cât posibil, copiii adulți, apoi a fugit din țară.

Pe drumul ei complicat din Coreea de Nord către Coreea de Sud, Ga-in a fost ajutată tocmai de oamenii despre care fusese avertizată în adolescență — creștinii. Experiența ei cu aceștia a fost complet diferită de ceea ce învățase prin propagandă. I-au oferit hrană, haine, adăpost și ajutor și au îngrijit-o cu o dragoste pe care nu o mai văzuse niciodată la niște străini. A fost prima experiență de părtășie care a făcut-o să-și dorească mai mult.

Ca mulți transfugi nord-coreeni din Coreea de Sud, Ga-in s-a simțit izolată și singură. A căutat comunitate oriunde a putut.

„Am mers o vreme la biserică, dar apoi am început să merg la un templu budist, pentru că lucrăm acolo”, a spus ea. Dar munca era grea și nu-i alina singurătatea.

Apoi, câțiva creștini nord-coreeni, pasionați să ajungă la alți nord-coreeni cu Evanghelia, au început să se apropie de ea, stârnindu-i interesul.

În culturile asiatice, Anul Nou Lunar este o perioadă importantă pentru legătura cu familia și prietenii. Unii caută binecuvântarea spiritelor naturii sau a strămoșilor pentru anul care urmează. Pentru transfugii care trăiesc în izolare, această sărbătoare poate fi deosebit de dificilă.

„Cu trei zile înainte de orice sărbătoare importantă, deja încep să mă simt deprimată”, a spus Ga-in. „Îmbătrânesc și sunt mamă, așa că mă gândesc la copiii mei.”

Pentru a combate această singurătate, unii creștini organizează evenimente de Anul Nou Lunar, cu mâncare și părtășie. În 2025, lucrători ai Vocea Martirilor au decis să facă întâlnirea și mai semnificativă, invitând nord-coreeni interesați la o zi întregă de instruire și prezentări despre istoria creștinismului în Coreea.

Ga-in a participat la eveniment și a plecat schimbată. Activitățile zilei, inclusiv o dramă interactivă despre istoria primei traduceri a Bibliei în Coreea și mărturiile ale unor transfugi

nord-coreeni care au devenit misionari pentru propriul popor, au trezit în inima ei o dorință puternică de a cunoaște mai mult din Cuvântul lui Dumnezeu.

După două studii biblice, era pregătită să-și pună întreaga încredere în Isus Hristos. În același timp, a simțit o dorință tot mai mare de a deveni ea însăși misionară.

„În Coreea de Nord, nimeni nu știe despre Biblie, pentru că toți cei legați de creștinism au fost alungați sau omorâți”, a spus ea. „Vreau să găsec o cale prin care nord-coreenii să poată înțelege Biblia.”

Acum, la peste 80 de ani, Ga-in spune că schimbarea din viața ei este vizibilă. A devenit mai puțin critică și mai dispusă să ierte. Ea spune că această transformare vine din faptul că Îl cunoaște tot mai bine pe Dumnezeu prin Cuvântul Său.

„Unul dintre cele mai importante lucruri pentru mine a fost să învăț despre dragostea lui Dumnezeu — felul în care Domnul Isus Și-a dat trupul și sângele pentru noi și ne-a iertat păcatele”, a spus ea. „În viața mea simt tot mai mult că primesc dragostea Lui. Și, chiar dacă sunt încă slabă și insuficientă, mă gândesc mereu: cum pot să aplic aceasta? Cum pot să iubesc mai mult oamenii?”

CUM TE POȚI RUGA

Anul Nou Lunar a avut loc în 17 februarie 2026. Tradițiile asociate acestei sărbători sunt centrate pe protejarea casei și a familiei de ghinion și pe căutarea favorii spiritelor naturii, ale gospodăriei și ale strămoșilor. Rugați-vă ca aceste legături spirituale să-și piardă puterea pe măsură ce Evanghelia este vestită și creștinii să fie o lumină autentică pentru familiile și vecinii lor, arătând dragostea lui Hristos în timpul acestei perioade.

Rugați-vă pentru credincioși precum Ga-in, care se confruntă cu singurătate și descurajare din cauza persecuției sau a altor circumstanțe, ca să experimenteze părtășie, sprijin și sentimentul de apartenență în trupul lui Hristos.

Rugați-vă, de asemenea, pentru lucrătorii creștini care se străduiesc să-i echipeze pe credincioșii nord-coreeni pentru a sluji ca vestitori ai Evangheliei, oriunde se află nord-coreeni în lume.

O RUGĂCIUNE CARE A CONDUS LA ADEVĂR

Un savant al islamului îl găsește pe Dumnezeu cel adevărat atunci când strigă după ajutor.

Devotamentul lui Hassan față de islam era atât de fanatic, încât și-a numit unul dintre fii după Osama bin Laden.

Crescut într-o familie musulmană radicală din Orientul Mijlociu, Hassan a decis de la o vârstă fragedă să studieze legea islamică, obținând în cele din urmă un doctorat în acest domeniu. Aptitudinile sale academice l-au condus spre o carieră de avocat și mullah (lider și învățător într-o moschee). În timp, Hassan a ajuns să ocupe o funcție guvernamentală de educator, responsabil de instruirea tuturor mullahilor din regiunea sa, fiind în același timp profesor la o universitate islamică.

Dorind să-și demonstreze râvnă față de Allah, Hassan a făcut patru pelerinaje hajj la Mecca, cel mai sfânt loc al islamului din Arabia Saudită, și a condus alți musulmani în zece pelerinaje umrah, călătorii religioase mai scurte. A scris numeroase articole academice și mai multe cărți, inclusiv o lucrare despre islam care este încă studiată în unele școli din Arabia Saudită.

Hassan a crescut urmând cu multă râvnă cerințele islamului, în speranța că Allah îi va primi eforturile religioase și îi va îngădui, într-o zi, să intre în paradisi. Dar, pe măsură ce a aprofundat studiile islamice, a început să-și pună la îndoială credințele.

Familia lui Hassan a fost nevoită să se mute de mai multe ori din cauza amenințărilor și atacurilor, însă ei spun că Domnul a fost bun cu ei și le-a purtat de grijă în toate nevoile lor.

Hassan a pregătit, de asemenea, tineri și i-a încurajat să se alătore așa-numitului Stat Islamic (ISIS). „Dar, din cauza funcției mele, nu puteam să arăt acest lucru”, a spus el. „O făceam în secret. În întâlnirile private, îi încurajam mereu să se alătore ISIS.”

În ciuda zelului său pentru islam, Hassan a început să pună la îndoială validitatea Coranului. „O parte din studiile mele a fost religia comparată”, a spus el. „Am început să citesc Vechiul și Noul Testament și am descoperit că există lucruri mai solide decât ceea ce aveam noi. Am observat erori clare în Coran.”

L-a tulburat afirmația Coranului că un samaritean a condus închinarea la vițelul de aur, deși Samaria nu exista în acea perioadă. De asemenea, a observat că în Coran povestea lui Haman este plasată în Egipt, nu în Persia, ca în Vechiul Testament. În plus, dificultățile lingvistice legate de explicarea limbii arabe arhaice a Coranului îl frământau. Cu cât descoperea mai multe inconsecvențe, cu atât încrederea lui în islam se clătina. „Respectul și reverența mea față de Coran au început să slăbească, deși eram o persoană foarte religioasă”, a spus el.

Chiar și în timpul numeroaselor pelerinaje la Mecca, Hassan era tulburat de îndoiele. „De ce ne învârtim în jurul Kaabei?”, se întreba el despre ritualul înconjurării construcției sacre din Marea Moschee. „Încercam să justific spunând că este porunca lui Allah să ne închinăm Lui, nu Kaabei. Dar nu eram mulțumit. Simțeam, într-un fel, că mă comport ca un închinător la idoli.”

Carierea lui Hassan a luat sfârșit brusc atunci când i s-a cerut să susțină două prelegeri. Prima era despre modul în care islamul onorează femeile. În fața unui auditoriu de

Hassan a scris o carte menită să răspundă întrebărilor pe care musulmanii le pot avea despre creștinism, despre Biblie și despre propriile lor credințe.

aproximativ 100 de femei, îndoielele sale au învins educația islamică. „Vor să vorbesc despre onoarea femeilor, în timp ce știu că islamul le degradează?” s-a gândit el. „M-am ridicat și mi-am cerut scuze. Nu am putut ține prelegerea.”

Apoi i s-a cerut să vorbească despre expansiunea militară timpurie a islamului, numită de mulți musulmani „deschiderile arabe”. Dar nu mai putea prezenta aceste evenimente într-o lumină pozitivă. „Am spus că, în realitate, este o istorie criminală”, își amintește el. În timp ce continua să critice aceste cuceriri, mai mulți studenți au alergat să-l cheme pe decan. Decanul a venit imediat și i-a cerut lui Hassan să iasă afară. În schimb, Hassan l-a invitat să rămână și să asculte. „Am ținut prelegerea și știam că este ultima mea zi acolo.” Așa cum era de așteptat, decanul l-a concediat imediat.

În acel moment, Hassan nu mai era preocupat de pierderea locului de muncă, pentru că era hotărât să studieze alte religii. Însă decizia lui le-a șocat pe cele două soții sale. „Ai înnebunit?” l-a întrebat prima soție. „Ce faci cu noi?”

Când le-a spus că nu mai poate accepta islamul ca adevăr, prima soție a cerut imediat divorțul. Dar a doua soție, Manar, a rămas. „Sunt răbdătoare”, a spus ea zâmbind.

Manar avea nevoie de răbdare, pentru că Hassan a început o cercetare aprofundată a mai multor religii monoteiste, evitând inițial creștinismul. „Am pus deoparte creștinismul, pentru că în islam creștinii sunt considerați necredincioși”, a spus el. „Se spune că ei se închină la trei dumnezei.” În schimb, a studiat zoroastrismul, credințele mandeenilor și iudaismul, care l-a atras cel mai mult. „Un lucru

„Un lucru care mi-a plăcut a fost ideea că Dumnezeu vorbește personal cu oamenii — cu Moise, cu Avraam. Această relație personală m-a impresionat.”

care mi-a plăcut a fost ideea că Dumnezeu vorbește personal cu oamenii — cu Moise, cu Avraam. Această relație personală m-a impresionat.”

În cele din urmă, Hassan a decis să devină evreu, lucru care a șocat-o chiar și pe soția lui răbdătoare. Pentru a accelera procesul de convertire, a obținut o viză pentru Israel și s-a întâlnit cu un rabin. Însă, după întoarcerea acasă, unde nu existau sinagogi, a fost nevoit să aștepte luni întregi pentru a continua procesul.

În acea perioadă, a dat întâmplător peste filmul „Isus”, difuzat pe un post creștin prin satelit. Privind scena răstignirii, a fost copleșit de emoție. „Mi-a fost milă de omul acela”, a spus el. „Mi-a fost milă de creștini.” A oprit televizorul și a început să vorbească cu Dumnezeu.

Strigătul lui s-a transformat într-o rugăciune profundă: „De ce îmi ia atâția ani să Te găsească? De ce Te ascunzi? Descoperă-Te mie, chiar dacă asta ar însemna moartea mea!”

În timp ce se ruga, a simțit prezența lui Dumnezeu. „Era o putere pe care o simțeam, dar nu o vedeam. Și, în același timp, era plină de pace.” A început să primească răspunsuri în mintea lui, iar o întrebare nouă i-a venit în inimă: „Este oare imposibil pentru Dumnezeu să Se arate în trup omenesc?”

Pentru prima dată, a fost deschis să accepte ideea întrupării și să creadă în Isus. „Am simțit dintr-odată o pace și o siguranță că creștinismul este adevărul”, a spus el.

După această experiență, Hassan a căutat un pastor care să-l ajute să-L cunoască pe Dumnezeu. A vizitat o biserică și, după ce a ascultat Evanghelia, și-a pus credința în Hristos.

Curând a început să primească instruire și să împărtășească altora noua sa credință. Datorită cunoștințelor sale despre islam, a devenit un martor eficient pentru musulmani. În timp, chiar și soția sa, Manar, a ajuns să creadă în Hristos.

Însă familia trăia într-o zonă predominant musulmană, iar după ce schimbarea lui Hassan a devenit cunoscută, au început amenințările. Unele mesaje online spuneau: „Trebuie să-l omorâm! Este un necredincios!” În cele din urmă, familia a fost avertizată să fugă imediat.

De când a devenit creștin, Hassan a ajutat peste 20 de membri ai familiei sale extinse să-L urmeze pe Hristos. Trupul global al lui Hristos le-a oferit o locuință într-un alt oraș și sprijin pentru a începe o nouă viață.

Totuși, familia trăiește discret, deoarece unii dintre foștii colegi ai lui Hassan încă îl caută. „Nu folosim rețelele sociale și evităm apelurile necunoscute”, a spus el. „Pericolul nu a trecut.”

În această perioadă, Hassan a scris o carte despre credința creștină. Însă izolarea și presiunea continuă sunt grele pentru familie. Manar găsește mângâiere în cuvintele lui Isus din Matei 11:28: „Veniți la Mine, toți cei trudiți și împovărați, și Eu vă voi da odihnă.”

Hassan este încurajat de promisiunea din Ioan 14:27: „Pacea vă las vouă, pacea Mea v-o dau.”

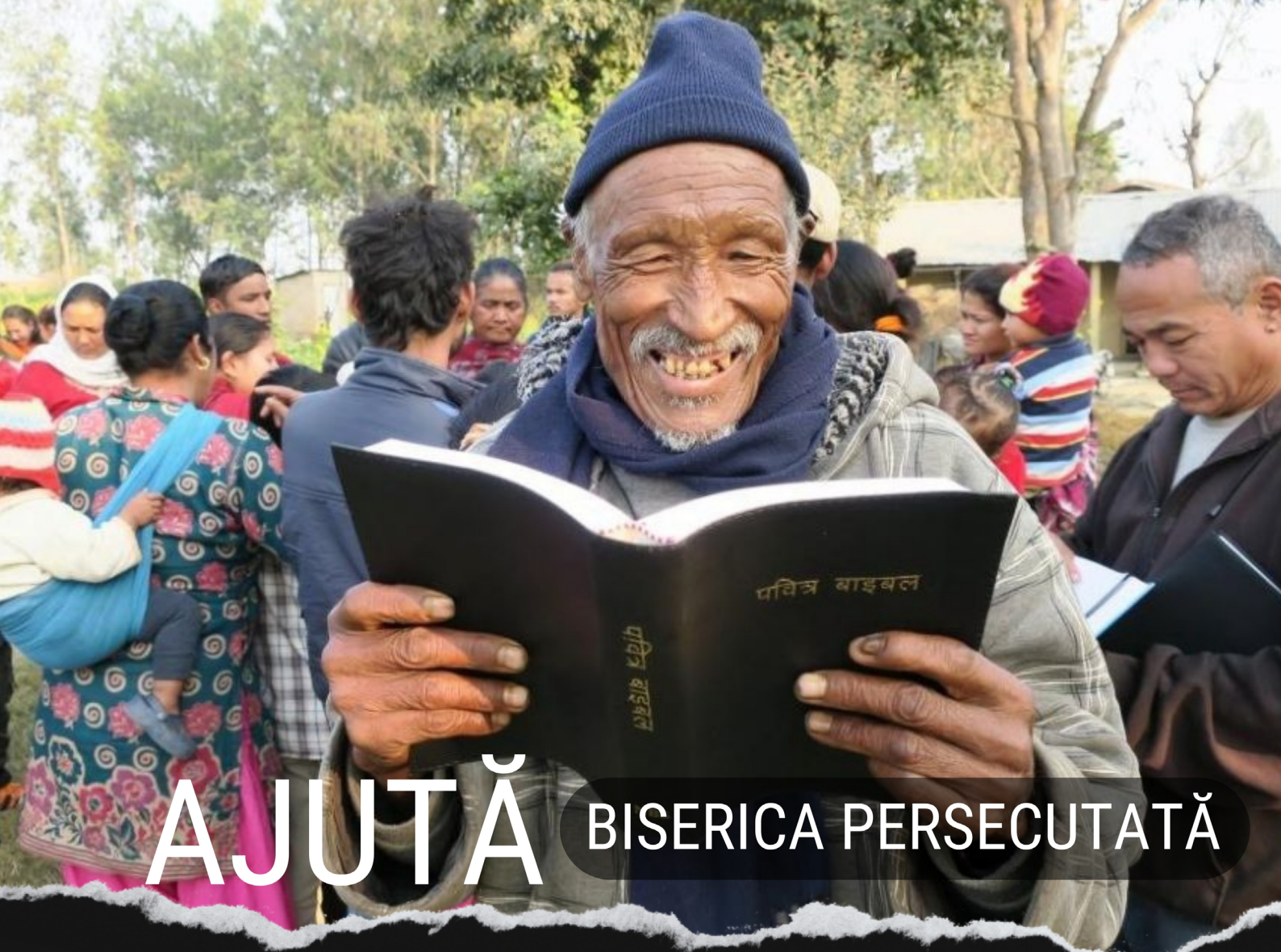
Cei doi cer rugăciune pentru copiii lor, care trebuie să-și trăiască credința în mare parte în mod ascuns.

Dar, după ce și-au pus încrederea în Isus Hristos, Hassan și familia lui continuă să se bazeze pe protecția Lui, în timp ce mărturisesc despre Dumnezeul întrupat care a venit pe pământ ca să-i elibereze.

CUM TE POȚI RUGA

În 2026, luna islamică de post cunoscută sub numele de Ramadan a avut loc în perioada 17 februarie – 19 martie. În acest timp, iar în mod special la încheierea postului, în ziua sărbătorii Eid al-Fitr, mulți musulmani se roagă ca Allah să le vorbească. În timp ce îl caută cu sinceritate pe Dumnezeu — sau pe Allah, așa cum îl înțeleg ei — unii au avut întâlniri cu Hristos, așa cum s-a întâmplat și în viața lui Hassan. Rugați-vă ca tot mai mulți musulmani să strige după adevăr și să ajungă să-L cunoască pe Isus Hristos.

AJUTĂ BISERICA PERSECUTATĂ

Redirecționează 3.5% din impozitul anual datorat statului, Bisericii persecutate.

<https://formular230.ro/vocea-martirilor>

Poți, de asemenea, să faci un dar financiar. Pentru donații recurente, vei primi o carte din biblioteca Vocea Martirilor.

Transfer OP în conturile de mai jos:

IBAN RON: RO11BTRLRONCRT0674361501

IBAN EURO: RO58BTRLEURCRT0674361501

IBAN LIRE: RO16BTRLGBPCRT0674361501

Beneficiar: Asociația Vocea Martirilor

sau online:

www.voceamartirilor.ro